

fra Hjelpekassen til Kommunalbestyrelsen. Men paa den anden Side, medens Hjælpekassen kunde tage Hensyn til alle Forhold, lader man kun Kommunalbestyrelsen kunne tage Hensyn til et eneste Forhold, nemlig til positiv Sygdom. Der er her kun Tale om den faktiske Sygelighed ikke om en saadan Tilstand, der kræver vedvarende Hjælp, større Pleje o. s. v., den kan der ikke tages yderligere Hensyn til efter den Formulering, Lovforslaget her har faaet. Dette Punkt er derfor vel en Forbedring, for saa vidt som Organet er bedre, men en Føringelse, fordi Organet er begrænset i højere Grad end oprindeligt foreslaaet, i hvad det kan gøre.

Under den Situation, som saaledes opstod i Udvalget, og som viste, at det i Virkeligheden var aldeles ugørligt at tilvejebringe faste Takster, som kunde staa som faste Takster uden nogen væsentlig Supplering i de mangfoldige Livets Særligheder, som indtræffer, saa forekommer det os at være den eneste mulige Vej til at skaffe baade Kommunerne og de gamle en tilfredsstillende Løsning at gaa den Vej, som vi i 1919 foreslog at betræde, nemlig at fastsætte de Takster, som jeg før har betegnet som en Art Normaltakster, men give Kommunalbestyrelserne uhindret Adgang til at supplere dem paa den Maade, de skønner rigtigt. Dette betyder lige saa lidt nu som i 1919, at vi ikke er rede til ogsaa at betræde de fuldt ud faste Taksters Vej, naar Forholdene tillader det, naar de økonomiske Forhold i Landet er saaledes, at de paavirker de politiske Forhold i en gunstigere Retning end nu. Naar disse er saaledes, at man virkelig kan skabe en Aldersrente, hvor det faste Beløb i alle Tilfælde er tilstrækkeligt, vil vi med Glæde være med til at gennemføre dette System. Men vi har ikke set nogen Mulighed for at opnaa en saadan Ordning nu; og den Ordning, Flertallet foreslaar, viser, at en saadan Ordning ikke har været til at opnaa. Derfor anbefaler vi som en Udvej at tage Forslaget fra 1919, da vi fremsatte det med samme Begrundelse som nu: at det neppe var gørligt at vinde Flertal for saa høje Sæts, som vilde være nødvendige, naar de skulde staa alene og i saa godt som alle Tilfælde staa alene.

Dette er de to Hovedsynspunkter, som er udtrykt i vore Ændringsforslag — og det er jo en Forhandling om Ændringsforslagene, der her finder Sted. Jeg skal derfor nøjes med nu at anbefale disse vore Ændringsforslag, idet jeg om de øvrige Ændringsforslag maa sige, at de alle, hvad enten de er

stillet fra den ene eller anden Side, lider under den Vanskelighed, som fremkommer ved, at forskellige Principper har fundet Udtryk i Hovedændringsforslaget. F. Eks. vil de ærede Medlemmer, der holder paa 60 Aars Alderen, og som har udarbejdet deres Skalaer paa Grundlag af denne Aldersgrænse, i det Øjeblik denne Aldersgrænse af 60 Aar falder her i Tinget, fordi Flertallet forkaster den, ikke længere kunne opretholde deres Skalaer, disse er bortfaldet med det samme. Og der har ikke for os, før vi havde set Tingets Stilling til dette Hovedspørgsmaal, været Anledning til at tage Stilling til, hvorledes vi eventuelt kunde tænke os en Skala indrettet, naar Aldersrenten først begyndte ved det 65de Aar.

Jeg kan videre nævne, at der er mange andre Ændringsforslag, som hænger saaledes sammen med en eller anden Hovedenkelthed i Systemet, at det i Virkeligheden først, naar Hovedpunkterne er fastslaaet, er muligt at tage Stilling til de paagældende Spørgsmaal. Der foreligger saaledes her ved denne anden Behandling Ændringsforslag fra Flertallets Side, som er af en vis neutral Karakter, og som vi maaske ogsaa paa visse Punkter kunde anse for Forbedringer, og som vi derfor kunde have tiltraadt, hvis der kunde have været opnaaet Enighed om Hovedpunkterne, men som vi i Dag maa afholde os fra at stemme over, fordi de hører sammen med et System, som vi er imod; disse Ændringsforslag vil der være Lejlighed til at tage Stilling til under Lovforslagets videre Behandling. Der er derimod andre Ændringsforslag, stillede af det samme Flertal, som, knyttede til selve Hovedprincippet i Ministerens Lovforslag, positivt forringer dette; disse Ændringsforslag maa jeg opfordre mine Meningsfæller til at stemme imod.

Jeg skal nu indskrænke mig til disse Bemærkninger. En virkelig Forhandling om, hvad der her foreligger, kan bedst ske, naar Afstemningen om Ændringsforslagene har fundet Sted; da vil man ogsaa bedst kunne paavise, hvilken Uklarhed, hvilken forskellig Stilling man vil faa under denne Lov; hvor Føringelse vil indtræde i Forhold til den nuværende Ordning, hvor en uhyre Ulighed vil finde Sted i Forhold til andre af de nu bestaaende sociale Love, hvorfor denne Ordning ikke vil skabe en Tilfredshed som den, der vilde fremkomme, hvis man her skabte en klar og tydelig Lov, der var bygget paa et klart og bestemt Princip, en Lov, som paa en fast og bestemt Maade kunde indordne sig i hele vort Forsørgelses-system. Men alt dette er det bedre at lade